

Dagje Keukenhof.

Op woensdagmorgen 19 april stonden tegen half 9 op de parkeerplaats bij het "Eetpark" 19 Vrouwen van nu te wachten op de bus naar de Keukenhof. Het wachten duurde wat langer dan gepland, want de bus was een kwartier te laat. Het bleek wel een mooie bus, een zo te zien splinternieuwe dubbeldekker die volgens een mededeling aan de zijkant werd ingezet als NS bus, maar deze dag mochten wij er in. De vriendelijke chauffeur Steven verwees ons naar de benedenverdieping. In Hoogeveen werden de laatste mensen opgepikt en daarna reden we verder naar de eindbestemming. Ter hoogte van Harderwijk gingen we van de snelweg af om als opwarmertje in de Flevopolder langs enige bloeiende bollenvelden te rijden.

Vlak bij de duinen waren nog veel meer kleurige velden te zien, maar helaas kwamen we daar in een file terecht. Tegen twaalfen parkeerden we bij de Keukenhof en zagen dat we lang niet de enige bus waren! Gelukkig was er plaats genoeg op de mooie ruime busparking. De toegang tot het park werd vlot geregeld met een scanner en bij binnenkomst kon je uit een grote bak een plattegrond halen van het park, die bleek erg handig. Het park zelf is qua oppervlakte niet echt groot, maar slim ingedeeld met lange grotere paden en talloze smalle bochtige paadjes, waarvan vele met niveauverschil, zodat je echt het gevoel krijgt dat je op ontdekkingsreis bent. En er valt veel te ontdekken, het is een continue verrassingstocht met overal de prachtigste bolbloemen in schitterende kleuren en vaak verrassende combinaties. Het hele park is prachtig onderhouden, op meerdere plaatsen zag ik hoveniers aan het werk. Speciale vermelding verdienen de waterpartijen; in de linkerbovenhoek is een grote vijver omringd door heuvels. Er staan fraaie oude beuken omheen die heel mooi combineren met de kleurenpracht op de grond. Een deel van de vijver kan worden overgestoken met stapstenen, maar een tweetal zwanen was het niet eens met de verstoring van hun leefgebied en probeerden de overstekers in de voeten te pikken. Het leverde veel gelach en gilletjes op.

Door het hele park heen zijn er slootjes met bruggen en kleine waterloopjes die zich door de perken slingeren, al of niet met waterval.

Voor toeristen moet dit het ideaalbeeld van Holland zijn, een overvloed aan bolbloemen, een echte molen, een groot draaiorgel, een Delftsblauw perk met allerlei objecten en witte plus paarsblauwe bloemen, hier en daar reuzenklompen voor een leuk fotomoment en natuurlijk overal souvenirwinkeltjes. Ik heb ook vele talen horen spreken.

Het was druk in het park, maar niet vol, er was redelijk te lopen en ik kon alles goed bekijken. Als je even wou zitten kon dat op de terrasjes of in de verwarmde Willem-Alexanderhal die vol stond met prachtige bloemstukken. Er waren nog meer hallen, allemaal vernoemd naar leden van het Koninklijk Huis. Vooral de Beatrixhal met de overweldigende orchideeënversiering vond ik mooi. En ook niet onbelangrijk: veel schone toiletten. Na enige buiige dagen bleef het gelukkig droog, al was het wel fris, vooral als de zon weg was.

We hadden vijfenhalf uur om de Keukenhof te bekijken en dat vond ik persoonlijk aan de lange kant. Ondanks dat er heel veel te zien was, had ik om een uur of vier het idee dat het genoeg was geweest. Maar bij dan nog maar een kopje koffie in de W.A.hal raakte ik in een leuk gesprek met diverse mensen en zo werd het snel later.

Onze chauffeur nam na het weggrijden een slimme route om de file te vermijden en dat lukte. Zonder verder oponthoud arriveerden we rond 20.00 uur in Beilen, na een lange en interessante dag.

Marja van der Velden